

ANY XXV.—BATALLADA 1303

BARCELONA

(0/38)
12 DE MAYO DE 1894

LA CAMPANA DE GRACIA.

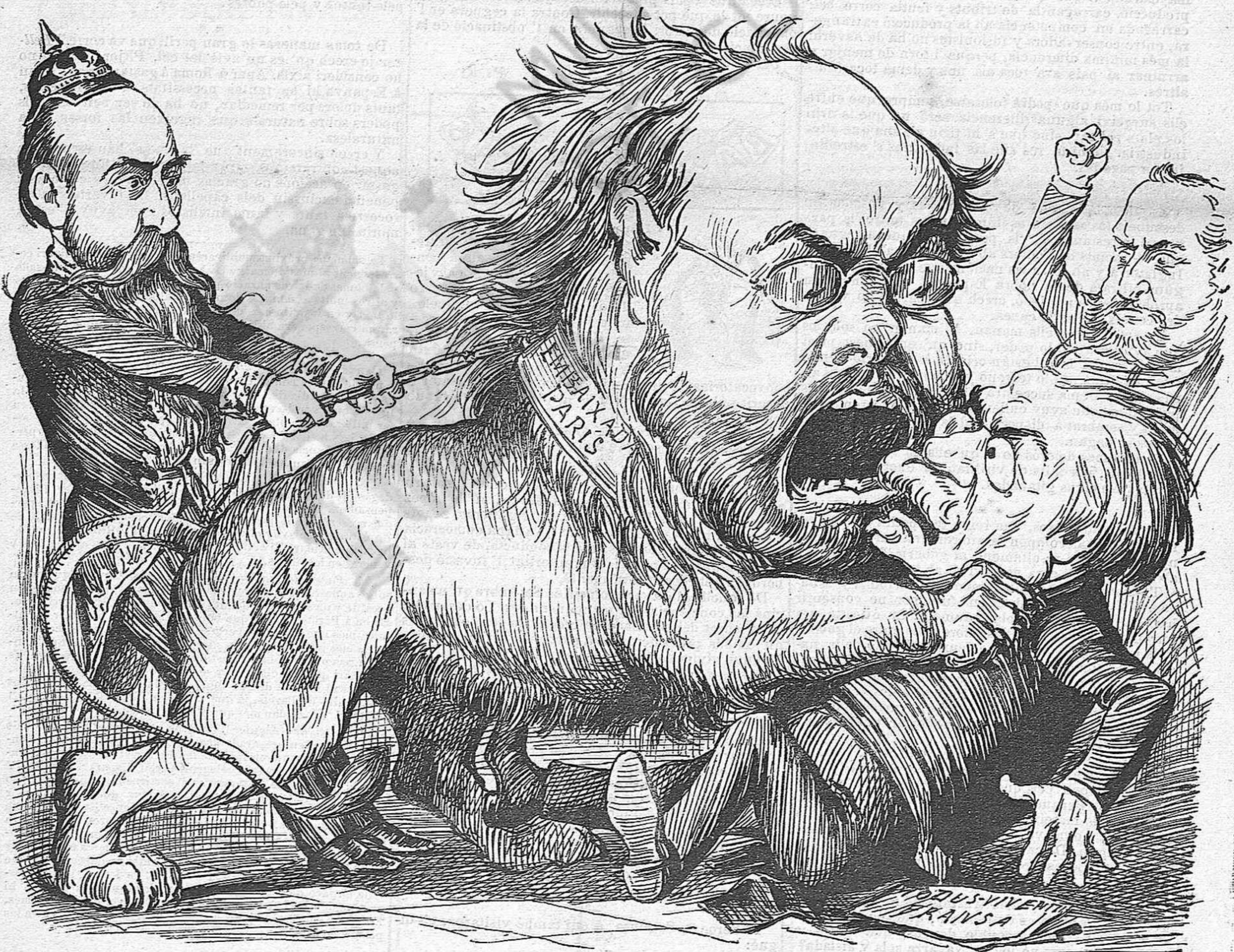
DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico 2.- Estranger, 2'50.

LA PITRADA DEL LEÓN... Y CASTILLO

Proteccionista-camama...
ensarrona-industrials...

Ja era hora de que trobessis
qui 't cantés quatre vritats.

PER LA VIDA 'S PERT LA VIDA

ESPRÉS de les revelacions de 'n Leon y Castillo bé podém afirmar que dintre de la Monarquia, en materia de fer la guerra al trabaill y á la producció, tant son els uns com els altres.

Clarament se veu que Don Anton, que avuy blassona de protecciónistas *enrage*, tot just havia conjuminat los aranzels protectors de 1891, ja 'ls hi obria esborançhs ab los tractats de Suissa y Suedia y Noruega; y no content ab això prometia als francesos concedirlos lo tracte de la nació més favorescud, á cambi sols de la tarifa minima.

Es á dir: per un que tu 'm donas, jo 't donaré cent.

Los fusionistas segueixen las mateixas tendencias funestas y suïcidias; pero al veure que D. Anton els fa la trabeta ab l'intent de captar-se l'apoyo polític de tots los interessos lessionats, no tenen cap reparo en tirarli á la cara la seva inconseqüència, y passan per que un embajador que de París no s'hauria de moure, 's presenti al Senat, y sobreposantse als rezels del govern que no voldria rompre ab en Cánovas, li esquinxi la grua á la vista del públich, provocant un escàndol general.

En Moret ha cridat á la pau y á la concordia, trayent lo Sant Cristo gros de las institucions.

«Mireulo, mireulo bé que ni forma d' home té.»

—Tots los monárquichs—ha dit—ens hem d' entendre en la defensa de las institucions y contra l' enemic comú. ¿Qué 'n trayém de feros la guerra? ¿A què conduceix aquesta deria funesta de treure'ns los drapets al sol?

Tals son las teorías de 'n Moret. Ell mateix confirma clarament que quan se tracti de arruinar á la producció, carregantla de tributs y fentla corre ben carregada en competencia ab la producció extrangera, entre conservadors y fusionistas no ha de haverhi la més minima diferència, perque 'l torn de menjar y arruinar al pais ara toca als uns y demá tocará als altres.

Tot lo més que podrà tolerarse, sempre que entre ells surgeixi alguna diferència, serà no que 's tiri los plats pel cap, sino que s' hi tiri alguna que altra industria. No hi fa res que las industrias s'estrellin; ja son pagadas.

**
Esquinsada la grua de 'n Cánovas y posadas en descubert las asquerosas inteligencies entre 'ls partits de la restauració, 'ls pessimistas que asseguran que 'ls tractats de Comers ab Alemania, ab Italia, ab Inglaterra y ab totes las nacions que ambicionin alguna piltrafa de la pobra Espanya, el últim serán aprobats sense remissió, crech que parlan ab verader coneixement de causa.

No volen ells y ells manan. Y manan no sols los que avuy oenpan lo poder, sino qu' en aquest punt manan també 'ls qu' estan cridats á ocuparlo demá. Los uns preparan lo terreno y sembran perque 'ls altres cullen. Demá succeirà al revés, cambiantse 'ls papers: los que avuy cullen, deixaran lo terreno preparat y sembrat á disposició dels altres. Favors ab favors se pagan.

Pero lo mes dolorós no es qu' ells ho vulguin, sino que 'l país, per falta de virilitat y d' energia, consentí totes aqueixas gitanadas.

**
No fà molts mesos, una regió tan petita com Navarra que apenas compón la quarentena part d' Espanya, plantà ara resoltament al govern fusionista, y ab sols plantarli cara vā sortirse ab la seva.

Tractava 'l govern de aumentarli 'l tributs, y 'ls navarros s' amparavan dels seus furs per no consentir baix cap concepte semblant augment. La qüestió era purament regional. En las diferencies entre el govern y 'ls navarros reia tenia que veurehi 'l resto de la nació y fins apurant una mica la cosa, tal volta trobariam que una gran part del país horriblement castigat per tota mena de tributs insopportables, no havia de veure ab tants mals ulls que 'ls navarros apliquesin també las seves espatillas á soportar unas cargas tan pesades.

Y no obstant los navarros van quadrarse, resolts á tot, y 'ls navarros no han sigut molestats en lo mes mínim. ¿Saben per qué? Perque un poble unit es indomable. Perque en las competencies empennadas succeix lo mateix qu' en certs litigis judicials, que las costas, moltas vegadas, pujan més que las sumas que 's litigan. De calcular ne sab tothom, y mes que ningú 'ls goberns egoistas y panxóns.

**
Ara bé: la qüestió dels tractats afecta á totes las provincias laboriosas de la nació, que son la inmensa majoria.... ¿No es possible, donchs, que logrin totes juntas, lo que vā lograr Navarra sola y aislada?

Aquí está 'l quid de la qüestió.

Navarra va dir:—Passarà la meva.

—Per qué no han de dir lo mateix los industrials, los agricultors, los obrers, los comerciants, la gent de mar, tots, en fi, 'ls que contribueixen en una ó altra forma á la producció y al desarollo de la riquesa nacional amenassada?

Que 's fassan meetings per aixecar l' esperit pùblic, està bé... per ara. Que s' acudi á las informacions acumulant arguments, noticias y datos en demonstració de la inconveniència dels tractats.... millor encare. Pero ¿y despès? ¿Qué 's ha de fer si la rahó no basta? ¿Qué 's ha de fer si tots aquests datos, totes aquestes notícies, tots aquests arguments no 's tenen en compte per res? ¿Qué 's ha de fer si tancant los oïdos á las justas, legitimas y fundadas reclamacions del pais, lo govern fa dels tractats qüestió de gabinet y violència de aquesta manera la voluntat y la conciencia dels diputats y senadors qu' ell va forjar á la mida del seu gust, donant voltas al manubri electoral?

Lo pais en massa que ha passat per certas farsas ha de passar també pels immensos perjudicis que amenassan la seva existència?

Sembla que 'ls industrials de Bilbao estan resolts á tancar los seus tallers si 'ls tractats arriban á aprobarse. ¿Qué farán los de Catalunya?

Sembla que son molts los contribuents, en diversos punts d' Espanya que intentan declarar-se en huelga, si la xifadura dels tractats arriba á portarse endavant.

Aquestes resolucions, per extremadas que semblin, fins á cert punt son lògicas. Si 'ls tractats han de acabar ab lo trabaill y ab la riquesa ¿qué més té esperar que aquests resultats funestos se vajin cumplint ó adeuantar als aconteixements? Las malalties cròniques son difícils de curar: per las agudas moltas vegadas se troba un bon remey.

Crech que 'l pais productor està ja en lo cas de preveure tot lo que pot succeir. Contra la ceguera en l' obstinació del error, la ceguera en l' obstinació de la resistència.

Per la vida 's pert la vida.

P. K.

Olt bé, Sr. Larroca, magnific! Quan un núcleo de lliure-pensadors se disposan á contrarrestar la reacció clerical y jeositica que 's va estenent sobre 'l nostre pais y sobre Barcelona com un baf asfixiator, vosté, Sr. Larroca, 's porta com un home, prohibint que 's fixin á las cantonades los cartells-convocatorias de un meeting encaminat á alentat l' esperit pùblic, mostrantli 'ls ideals de la llibertat de conciència.

Molt bé, Sr. Larroca! L' aliança del poder civil y 'l poder eclesiàstic sempre dona espléndits resultats.

Y pot estar arxi-satisfet al veure que 'l govern aproba la seva conducta. Ni 'ls Morets, ni 'ls López Dominguez, ni 'ls Becerras, ni 'ls Aguileras, ni tots aquells ministres procedents de l' antiga democracia teren més que alabansas per la conducta, de vosté al veurel amparant ab la seva autoritat l' invasió des bordada del esperit ultramontà.

De aquella gloriosa revolució de Setembre qu' emancipà las concièncias, ja no 'n queda res. Lo desarollo desmesurat del estómach ha ofegat lo cor dels homes qu' en ella prengueren una part més activa. ¡Y diu ben que vivim en plena democracia!

Jo sols voldria que resucitessin els progressistas del any 35, y al veure lo que passa, estich segur que dirian:—¡S' ha de fer foch nou!

La comissió obrera que ha anat á Madrid ha demostrat clarament que 'ls tractats en projecte arrebataran el pà á las famílies trabajadoras. ¿Y es així com volen contenir la invasió de las ideas exageradas del socialisme y del anarquisme?

Los obrers han fet moltes visitas. Han vist á la seyora de una casa gran, que ha promés interessar-se per ells. Prompte hem de veure fins ahont arriba l' eficacia de aquest interés.

Los obrers podrán dir:—Encare que molts no siguin trabajadors, lo fet es que per ells traballan.

L' heroe de Sagunto, á qui també visitaren, els di-
gué:

—Si del meu vot dependis la desaprobació dels tractats, ab molt gust anirà á emetre. Ara, la qüestió política es avuy tan especial, qu' es fàcil que 'm mantinga allunyat del meu silló de senador.

No deixa de ser estrany aquest criteri acomodati, partint de l' home de las corasonadas. En aquest punt lo cor li calla y l' únic que parla es el seu cap. Ell ja sab que l' aprobació dels tractats no vindrà de un vot, y per lo mateix que ho sab no 's vol comprometre. A Sagunto, per salvar la monarquia, s' hi va; pero al Senat, per salvar lo pa del obrer, que hivajan els altres.

En Durán y Bas ha retret lo que deya en Sagasta y lo que predicava en Moret al any 83, quan lo senador barceloní combatia 'l tractat ab Alemania, ab tot y governar en Cánovas.

En Sagasta deya qu' era un disbarat; y en Moret reconeixia qu' era molt lo que donavam á Alemania, sense rebre en canvi casi res.

Aquests recorts son la condemna més botxornosa contra 'ls homes pùblichs de creguis, que cedint á mesquins interessos polìtics de moment, no tenen cap reparo en jugar ab lo que té de més respectable la vida de un pais, la prosperitat, lo trabaill y 'l pà de las famílias.

Es trist y desconsolador lo que va passarlos als pelegrins que tornaren de Roma ab lo Bellver. Xeixanta horas de temporal, lo barco inclinat y casi sense obrar, la inminència de un naufragi qu' en alguns moments se tingue per inevitable.... n' hi ha per escarmantar de una vegada y malehir l' hora tonta de haverse embarcado.

D. Jaume y altres bisbes que han fet lo viatje per terra, podrán dir:

—A nosaltres no 'ns pot succeir de cap manera una broma tan pessada... Tenim diners de sobras per viatjar tranquilament per terra en cómodos sleeping-cars.... Las iras de la naturalesa se guardan sols pels tontos y pels pobres.

De totes maneras lo gran perill que va corre 'l Bellver jo crech qu' es un avís del cel. Pitjor per qui no ho consideri aixis. Anar á Roma á gastar diners, quan á Espanya hi ha tantas necessitats, tantas miserias, tants dolors per remediar, no ha de ser ben vist pels poders sobre naturals que regeixen las forças de la naturalesa.

Y crech sincerament que 'ls que s' han escapat de aquest contratemps, farán la pau, si lo que intentan gastar en accions de gracies més ó menos costosas á benefici exclusiu dels capellans, ho inverteixen en socorre á tants y tants infelisos com avuy s' estan morint de gana.

La setmana pròxima publicarem lo número extraordinari corresponent al mes de maig. La causa del trabaill amenassada pels homes de la restauració partidaris dels tractats de comers y altres molts assumptos de interès palpitant serán tractats en lo text y en los dibuixos del indicat número ab lo qual procurarem correspondre al immens favor que 'l pùblic ens dispensa.

CARTAS DE FORA.—Culera.—Gran esbalot vā armat l' ensotanat de aquest poble perque alguns veihins van dedicar algunes horas del dia de l' Ascensió á empêdrar lo carrer de la Iglesia que 's trobava en pessim estat. Per lo vist traballar en fer millors al poble es un pecat mol gros. Pero com que segons aixis ho dona á comprendre, si li haguessen demandat permís els n' hauria dat, resulta de aixó que 'ls pecats poden ferse quan els ensotanats els autorisan.

Calonge.—A la edat de 7 anys ha sigut batejat un bordegat fill de uns pares que fins avuy passat per lliure-pensadors. Gran conquista la realisada per l' ensotanat, perque no será dificil que 'l pare del xaval conegut ab lo motiu de *La Gitana*, que avuy al rebre al Sr. Vallés y Ribot diu que s' hauria de cridar *Viva la llauna!* ab lo temps fins arribi á ser venerat en los altars.

Parets del Vallés.—Son moltas las aficions que pesan sobre aquest poble, entregat per complir el caciquisme de un arcalde y un secretari, que no pensan més qu' en engreixar-se. Hi ha á Parets un jove que fà medicinas sense coneixer la química mes que per las cubertas: hi ha també un veterinari que sense mes instrucció que la que ha pugut rebre picant á l' enclosa recepta no sols pel bestià sino fins per las persones. Es necessari que 'l Gobernador se fixi en 'semblants escàndols, que be val la pena de que algú 's cudi de la vida y la salut dels veihins de Parets, ja que, com hem dit, ni l' arcalde, ni 'l secretari 's recordan mes que d' engreixar-se.

Aleixar.—Alguns llanuts, per saludar l' arribada dels pelegrins tenian preparada una salva de morterets. Al presentarse la tartana qu' en rahó de fer molt vent anava tapada, van creure que portava pelegrins y van disparar la salva. Y v'hi aquí que de la tartana va sortirne... ¿qui diran? Lo recaudador de contribucions! De manera que 'l recaudador sigui galejat per aquells llanuts que al veure'l van quedarse ab un pam de nas. —Quan los pelegrins arribaren hi hagué un gran pet d' abrazadas. Per cert que una dona en lloc de abraçar al seu marit anava tant cega que ab una mica mes estreny entre 'ls seus brassos al vicari. —En canvi un dels arribats que devia portar molt mal humor de Roma, va donar á la seva costella un jaco de cops de puny y bofetadas, que 'ls angelets s' hi partian de riure. Y d' escenes divertidas no 'n vulguin més. Està vist, que no hi ha res que moralisi tant als pobles com las pelegrinacions.

LO CRIM DE GRACIA

A la matinada del dilluns, quan dos joves d' Horta 's retiraven pel carrer del Tibi-dabo y la Plassa de la Creu, que forman lo límit jurisdiccional entre Gracia y la referida població, á favor de les tenebres de la nit sonaren dos tiros, y 'ls dos joves caygueren en terra. Un d' ells, nomenat Emilio Serra, de 23 anys d' edat, morí instantàneament; l' altre que 's deya Pau Torredelío, de igual edat, estava gravement ferit del cap.

Al compareixer un regidor en lo lloc del succés, y preguntar pel fet á un guardia de consums, aquest respondé que havia sentit tiros, pero que no s' havia mogut del punt, ni havia donat la senyal de alarma, per creure que 'l succés havia ocorregut en lo terme d' Horta. Lo ferit sigue trasladat á la Casa de la Vila, ahont se li prestaren los correspondents auxilis, mientrás á la tarda del dilluns.

Lo fet en un principi presentava caràcters misteriosos y siquè objecte de gran número de comentaris: més segons sembla 'l ferit Torredelío tingüé temps de declarar, y 's creu que á conseqüència de las seves revelacions, los burots de Gracia Domingo Climent y Joseph Canut siguieren detinguts y mes tard trasladats á la presó.

Es digne de notarre que ni l' un ni l' altre dels dos companys interfets entrava matute, com se creugué en un principi: així mateix s' ha de tenir en compte que 'l ferit anava completament desarmat, y que si be al mort se li trobá un revòlver entre 'ls plecs de la faixa, l' arma estava carregada y no 's havia senyal de que aquell hagués intentat tréressel.

Un germà del Torredelío ha manifestat á un periódich lo molt què li costà poder veure al seu germà ferit, y 'ls obstacles que se li posaren á la casa de la vila de Gracia pera ferli dir qui li havia fet lo dany. Per últim, á la tarda al preguntarli, si havia sigut l' *Estudador* ó *El Valencianet*, manifestà ab lo cap que aquest últim. Los dos noms corresponen als motius dels dos burots presos. Així mateix feu notar dit germà que 'ls dos detinguts estaven reunits en un mateix caballosso, no haventse establert desde bon principi la deguda incomunicació entre ells.

Tot dona á creure que aqueix crim, que ha despertat molt l' atenció del públic, quedará clarament descubert fins en sos detalls mes intims.

J.

I DUE ILUSTRE RIVALE

—;Don Práxedes!... —;Don Antón!

—Duch pressa. —Es qu' hem de parlar.

—Qué vols? —Ja deus observar

que la cosa 's descompón

—Quina cosa? —Es ben visible:

tal com marxa la nació,

la téva actual situació

es casi bé insostenible.

—No sisguis impertinent

ni vinguis aquí á fé 'l plaga....

—;No cobro la méva paga?

Donchs tot va perfectament.

—;Guapo! no 'n surts ab mal ciri....

—Soberbias explicacions!

—Així miras las qüestions?

—Y donchs qué vols que las miri?

—;Creus tú que á la méva edat

haig de anarme á entreteni

en veure si allá ó aquí

hi ha algú qu' estigui enfadat?

—No estich per sentir cap queixa

ni vull enfundarme en res.

—;Que cridan? ... Faig lo pagés

y 'l que no li agrada lo deixa.

—Aquests arguments son mansos

y demostran poca altura....

—;Ay, don Antón! Se 'm figura

que avuy gastas molts romansos.

Sé com m' haig de governar

y tinch los plans á parells:

—;Si no necessiti consells,

ja te 'ls vindré á demanar.

—;Es dir que per lo que veig

me desafias?

—Quin brio!

No, fill meu, no 't desafio;

no més t' envio... á passeig.

May m' ha agratad que ningú

vingui á deturarme 'l pas....

—;Pero no sabs lo que fas?....

—Lo mateix que feyas tú.

—Tot està revolt.

—Ja ho sé.

—Tothom s' exclama.

—Està clà.

—Lo cel s' ennegreix.

—;Qué hi fa!

—La cosa s' embruta.

—;Y bé!

—;Així es l' únic que tú hi trobas?

—;Així vens á repretxarme?....

—;Si no miras de portarme

notícias un xich més novas!....

—En fi, acabém.

—Parla clar.

y explicat sense fe 'l raro:

ja fa estona que reparo

que no sabs com comensar.

—La fusió aviat farà l' ànech.

—;Y qué! Suposén qu' es cert.

—M' haurias de dà 'l poder....

—;Just!... Ara li fan lo mànech.

Per més que corris y trasquis

y 't posis á esbalotar,

no 'm deixaré rellevar

ni que risquis ni que rasquis.

—;Cóm! ipues aixó si qu' es bò!

—Tinch las riendes, y las guardo

—;Y 'l nostre pacte del Pardo?

—;Uy! ipu' es antich tot aixó!

—;Qué hi fa? ipu' vam quedá així!

—;No va tractarse aquell dia

que 'l poder sempre aniria

de mi á n' á tú y de tú á mi?

—;Potser si que ho vam tractar,

més no importa: lo que sé

es que aquí jo hi estinch bé,

y que no me 'n vull anar.

—;Pensa que las mevas tropas

passan gana y no 's detenen....

—;Ves; digalshi que si tenen

pa sech, ja 'ls deixo fer sopas?

—;A mi dirm'e aixó, farsell?

—;Arri, caball desbocat!

—;Uix, tupé mal pentinat!

—;Guerxo!

—;Petrolero!

—;Vell!!

—;Aixó jo no ho puch senti!

—;Creu que te 'n penedirás!

—;Ay mare, quina po 'm fas!

—;Te 'n recordarás de mi!....

Quan més vius los crits estallan,

passa una dona somrient

y casi instantàneament

los dos competidors callan.

—;Don Antón!... Ja haurás notat....

—;Don Práxedes!... està entès....

—;Com si no haguessim dit res....

—;Com si res hagués passat.

C. GUMÀ.

—;Exit extraordinari!
Segona edició! —;Segona edició!

PELEGRINS Á ROMA

VIATJE BUFO-TRÀGICH, EN VERS, PER

C. GUMÀ

AR DIBUIXOS DE M. MOLINÉ

DOS ralets per tot arreu!

—;Obra de gran actualitat!

LA GENEROSITAT DEL GOVERN

NTUSSIASMEMNOS! —electriseynos!

—desbordeynos!...

—;No coneixen la història? —;No?...

Es una cosa piramidal, prodigiosa, estupenda....

Ja veurán com al sentirla s' enterniran desseguida....

Lo govern tenia notícies vagas—

en lo govern tot es vago—de que

á Barcelona la ballavam molt ma-

gre.

No hi havia feyna: dotzenas y centenars d' obrersse passejaban ab los brassos creuhats, demanant inútilment traball pera

guanyarlo pa seu y 'l de la familia; la crisi era cada dia

mes aguda, la necessitat aumentava á passos agegants.

Los filerros telegràfichs no feyan altra cosa que enviar a Madrid notícies desconsoladoras.

—;Situació obrera agravantse per moments. Urgeix resolució

—;immediata!...

—;Lo pla de la Boqueria està plé de gent desocupada.... per

faixa d' ocupació!...

—;Lo problema del traball va complicantse. Cada dia hi ha

mes jornalers parats....

A Madrid aquests telegramas causavan una impressió espantosa.

Sortint de la plassa de toros, del teatre ó dels banquets

oficials, los ministres los llegian y—ho sabem de bona tinta—

s' esborronavan, s' afegian.... y si no derramavan amargas llà-

grimas, era perque aixó de plorar no vesteix gayre, ni es bo per la vista.

Pero, això sí, corrian immediatament al telégrafo y preguntaven per conductor dels fils:

—;Qué pot fer lo govern pera demostrar á Barcelona lo car-

inyo que per ella sent?

—;Lo ministeri està disposat á tot lo que puga treure á la hon-

rada classe obrera catalana de la trista situació que atra-

vessa

—;Envihin projectes, plans, solucions, contin ab nosaltres....

Davant d' aquestes hermosas disposicions, los patriarcas gu-

bernamentals barcelonins van posar-se á meditar encarnissadament y ab l' entusiasme que 's caracterisa.

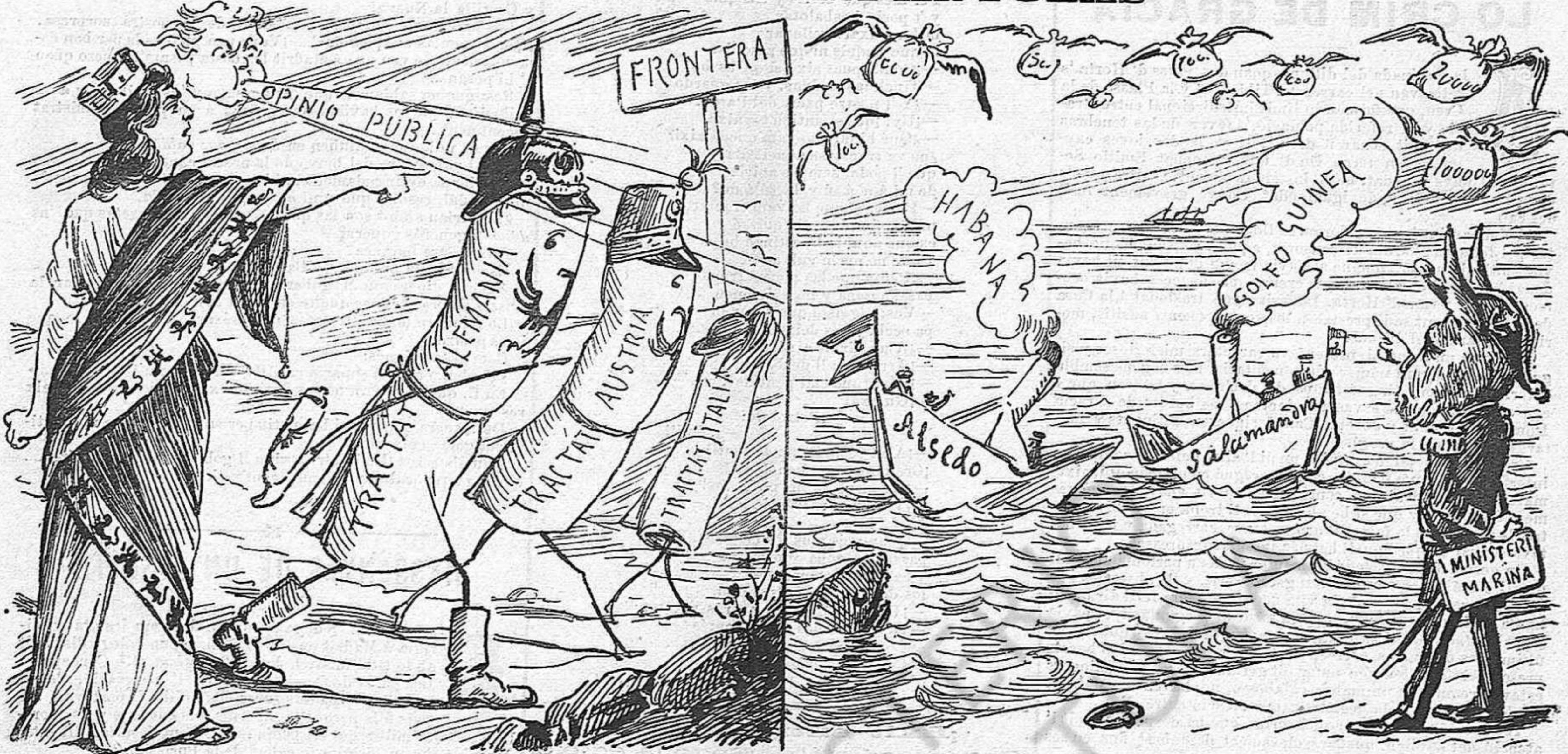
—;Aleluya!... (*Redoli*, que diria un catalanista rural.) iS' ha-

via trobat lo remey al conflicte obrer!...

Telégrama desseguida:

—;Creyén que lo millor que avuy podria ferse seria obrir tra-

DESGRACIAS ESPANYOLAS

MALS TRACTATS—¡Prou y fora!

PASQUINADAS—Ultims días de la Marina española.

manera com els homes polítics de la restauració improvisan grans fortunes. Y lo desconegut es la pataxorra del país que ni quan l'esquilan, ni quan l'escorxan se'n adona.

Una coincidència. Lo gos de 'n Cánovas se diu León.

Y León se diu l'embaixador de París que li acaba de donar lo gran disgust del sige.

Que 'l León de casa seva
lo consoli del trastorn,
llestantli bé les ferides
que li ha fet l' altre León.

En Gamazo s'ha declarat perfecte ministerial y per consegüent s'ha desligat de tot compromís proteccionista. Això no té res d'extrany. A 'n en Gamazo com a tots los homes que fan la política del àpat, se 'ls pot dir lo mateix:—Ja 't coneix herbeta que 't dius marduix.

Primer son proteccionistas del blat; pero una vegada gobernan se tornan proteccionistas de la coca ensucrada.

Mal profit els fassa!

Una de las industrias que si s'aproba l'tractat ab Alemania haurà de plegar sense remissió, serà la fabricació de llauna, que havia alcansat un gran desarollo, especialment a Vizcaya.

Pero no hi fa res: encara que les fàbriques de llauna pleguin, sempre 'ns quedará per consol una gran col·lecció de ministres de llauna.

De una carta de Venecia que publica *El Noticiero*: «Hállase aquí don Jaime que asistió á la boda y que no abandona ni un instante á don Carlos.»

Si no 'l deixa ni un instant
si que ha d'estar divertit!...
De segur que hasta á l'arcoba
deu trobar-se'l cada nit.

Una frasse del héroe de Sagunto:

—Ja no serveixo per manar; pero no m'agrada que ningú 'm mani.

Qui havia de presumir que aquí á Espanya per haverhi de tot, fins tindriam anarquistas ab tres entorxats!

D. Anton era avants lo Mónstruo de la soberbia; pero desde que 'n Leon y Castillo li ha cantat la canya s'ha convertit en lo mònstruo de la mansuetut.

«Seré benèvol—va dir en lo Congrés tractant d'explicar la situació desairada en que van deixarlo—per que no ha de turbar la meva benevolència aqueixa infecunda y estéril tentativa de agravi.»

* *

Apuntin la frase qu'és deliciosa. En lo successiu

sempre que rebin un bolet, no s'inmutin lo més mínim, y diguin:

—Això no ha sigut res...tot lo més una infecunda y estéril tentativa de agravi.

Cosa rara! A mida que s'inflan las galtas se desinflan els caràcters.

Valent discurs el del Doctor Esquierdo á propòsit de las ignominias de Melilla. Si una cosa sentim es no tenir espay per reproduhirlo. Plé de lògica y de intenció las paraules del diputat republicà, queyan sobre 'la monàrquichs com lo foch granejat de una bateria de ametraladoras.

Això es com se fa l'oposició al govern.

Los alarits dels diputats de la majoria, units als qu' exhalavan els conservadors demostraren que 'l Doctor Esquierdo va posar lo dit á la llaga.

—¿Qué passa? preguntava un periodista al entrar sobtadament en lo saló de sessions del Congrés.

Y un seu company li va respondre:—Qué vols que passi? Que 'l Doctor Esquierdo dispara, y alguna cosa s'esquerda.

A Tolosa (Guipúzcoa) va celebrarse un meeting, en lo qual van donar-se crits de «Viva la República!». Doncs bé, per aquest mer fet lo juije ja té tela tallada per molts dies, tota vegada que 'ls pressumpts autors de aquells crits han siguts encausats en tota regla.

En cambi en aquella ciutat los carlins vitorejan sempre que volen al rey de les húngaras sense que ningú 'ls demani comptes ni 'ls molesti per res.

Jo ja ho veig: en aquest país dels vice-versas, la llibertat s'ha de concedir no als que darian la vida per obtenirla, sino als que la donarian per exterminarla.

Lo rey de les húngaras s'ha dirigit al Papa, manifestant que ell no renuncia de cap manera als seus drets á la corona d'Espanya.

Crech que l'única manera de ferlo renunciar seria donar-li la corona, ab la seguretat de que al cap de dotze horas ja se 'l hauria empenyada.

Perque qui fa un cistell fa un cove.

Qui s'empenyà un toisó, de la mateixa manera s'empenyà una corona.

A LO INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

1.* XARADA.—Se-bas-ti-a-na.

2.* ENDAVINALLA.—Lo pensament.

3.* TRENCA-CLOSCAS.—Mirallers.

4.* LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Pierola.

5.* GEROGLÍFICH.—Per salts las granotas.

Han endavinat totes las solucions los ciutadans J. Salvat, P. Carrera y J. Prat, Un perseguidor d'escarbats, R. Bibas, Un Fumador y Pepet del vi; n'han endavinadas 4: Noy de Sans y Pau Pipa; 3: Pep de l'Olla; 2: Baldomero Clivillé, y 1 no més, J. M. T., San Patantú y Un Moreno.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans A. Estadilla, R. Ventura, Guiàz y Garreta, Un Graciens, Jaume Lluia, Joaçet Coral, Llaminer, Dos aprenents, Pere Baldó, J. Salvat, Un Pelar, Chillet, X. Tarragoni, J. C. de P., J. de P., Joseph Codina, Joan Voïta, Joaçet Coral, E. K. K. Telar, Noy Moreno, C. Hernández y González, J. C. de P., J. Agulló, Pepet del Iluro, T. y As. R. Maman, Carlos Martí, J. Suya Dret, Pepet dels Nats y R. Alsina: Lo qu'envian aquesta setmana no se per casa.

Ciutadans A. Roméu, P. Carreras y A., Emilio Sanyé, J. S. Carles, Jaume Bolers, F. Rodríguez, Noy de Sans, J. B. C., Mr. Eugon, K. Nobi del K. K. Tell, F. Carreras P., Lluís Aboys, J. Iborra, E. Carrete (a) Guanya, A. Pit, Weber, Janet Figueras, P. P. Vila, Silvestre Xato, Ramón Riba, Aguileta, Héroe de Tupinadas y Santiago Falco: Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciutadà E. Sola P.: Ara está millor.—J. Reig V.: Està bé: gràcies.—J. Alamaliv: Tindrà present lo que 'ns demana; però tot serà que la trobem.—J. Casanova Venírus: En la llarga hi juga massa 'l mateix equivoch: los demés no 'ns serveixen.—Cantor de Catalunya: Es fluixet.

—Ramón Routari: L'article va bé.—F. Comas P.: Los versos manxenjan.—Timbaler del Pià: No 'ns fá 'l pes; tot l'article es exagerat.—E. Vilaret: Va bé! l'insertarem.—Indalexi Cucaracha: Del article se 'ns he extraviat la primera quarilla: fassí 'l favor d'enviarla de nou i li diré lo qué.—Antoni Guix: La publicació del escrit serà inopportuna.—Suscritor de *La Campana* (Calella): Li mateix li dihém.—J. B. C.: Es fluix.—R. y S. Sánchez: Ja varem tractar l' assumptu en lo número passat y no hi ha perquè tornarhi.—E. D. Bosch: Los versos adeleixen de falta de precisió y claritat.—Pepet de Vilafranca: Aprofita'm la més curta.—J. G. Padros: Està bastant bé miraré d' insertarlo.—Ramonet R.: Molt bé: gràcies.—J. Costa y P. (Monistrol): Ja está ben segur de que 's cert lo que 'ns diu! La cosa es tant groixuda que sense véurela confirmada no 'ns atrevim á parlarne. De lo que remet hi anirà alguna cosa.—M. B. B.: No trobem convenient publicar la esquela.—R. Pons: Envihim d'altres de més sustància.—Lluís Salvador: Està bé.—Ll. Vila: Es menestri llamar molt fins á escriure ab la deguda correcció.—Faló: Rebuda la poesia: procurarem insertarla prompte y ab oportunitat.—J. Vallmadella: Los sonets son fluixos.—A. Moragas: No 'ns agrada prou.—Andreu Seyam: L'article va bé.—A. Salabert: No 'ns fá 'l pes.—Pau Claviana: Idem. Las taronjas ne son ricas.—E. Martí Giol: La prosa acceptada; 'ls v'rsos no 'ns van: n'hi ha de mal conformats.—F. Llenas: Està bé: gràcies.

Medicaments del Dr. WOOM

Aixerop lactific, per augmentar la cantitat y millorar la calitat de la llet. Utilíssim per mares y didas.

Aixerop pectoral, per curar tota classe de tos.

Aixerop antidiarreic-estomacal, per curar las diarreas y malalties de ventrell.

UNIC DÉPÔT:
AIXEROPERIA
DEL
D.R. GENER
Petritxol, 2, Barcelona

LOPEZ, editor.—Rambla del Moll, 20.

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA

Dissapte pròxim, dia 19

NÚMERO EXTRAORDINARI

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

Lo mes de les flors—La Campana de Maig—Illustració explèndida—Caricaturas—Assumptos d'actualitat
10 céntims!

8 pàgines!

10 céntims!